

на руско-турската война ржкописътъ изчезналъ подиръ смъртъта на баба ми, която презъ живота си по предание го пазѣше като скъпоценностъ. Имаше и стари хрисовули и турски султански фермани, които вуйчо ми Гендо Вълковъ, първенецъ въ разстояние на 25 години, тогава ги събра, за да

9. Родната кжца на Селимински въ Клуцохоръ.

не се изгубятъ; вѣрвамъ, че тѣ още се пазятъ тамъ, както и премного бележки на сжщия за разни важни събития въ Турция въ негово време“.

Ржкописътъ съ семейната хроника, за който е дума, ще е билъ навѣрно нѣщо като публикувания отъ П. Р. Славейковъ лѣтописъ на трѣвненския попъ Йовчо, съ споменитѣ за